

KÜÇÜK KAYILAR

TEPÜK TURNUVASI

ENİS TEMİZEL

ERTUĞRUL GAZİ'NİN
İZİNDE...

Kayılar, Domaniç yaylağından, kışlakları olan Söğüt'e binbir zorlukla göçmüşlerdi.

Daha nefes almadan komşu Rum köyüyle bir sorun yaşanmış ama çok şükür halledilmişti.

Bir de aynı anda obaya gelen içme suyu sorunu da üstüne eklenmişti. Ama Küçük Kayılar sayesinde bunun da çözümünü bulmuşlardı.

Artık Söğüt'te günlük hayat normale dönmüştü. Herkes yorgunluğunu atmış, günlük hayatın akışına kaptırmıştı kendini.

Bu arada iyiden iyiye bastıran kış mevsimi de onların neşesi için bir engel değildi. Tam tersine, buz gibi temiz soğukta daha diri ve çalışkan oluyorlardı.

Kış mevsiminde günlük koşuşturmalar biraz artıyordu tabii. Çadır hayatı sürüyorlardı, fakat yine de yapılacak çok iş vardı. Kayılar, günlerin nasıl geçtiğini anlamıyorlardı.

Kayılar herkesle iyi geçinmek isteyen, barışsever bir halktı. Daha gelir gelmez komşularıyla sorun yaşamaları onları üzmüştü.

Neyse ki aralarını bozmak isteyen kötü niyetlileri çabuk fark etmişlerdi. Ama yine de içlerine iyice sinene dek arayı soğutmak istemiyorlardı.

Bunun için komşu Rumları sık sık obaya davet etmeye başladılar.

Her zaman yemek ziyafeti olmasa bile akşamüstleri atıştıırma ikram ediyorlardı. Rumlar, Kayıların hamur işleri ve ayranlarına bayılmaya başlamışlardı.

- Buyrun Kifidis Bey, biraz daha börek?

- Yok yok. Ben doydum gerçekten.

- Olur mu canım, daha yeni başladık. Biraz daha buyurun lütfen!

- Yok... Ben... Patlayacağım gerçekten!

Bu kadar misafirperverlik karşısında, Rumlar da geri kalmak istemediler haliyle.

Onlar da Kayıları davet etmeye başladılar.

Rum köyünün meydanında küçük bir lokanta vardı. Baybars Bey ekibi ve Rüstemus ekibi yemekli sohbet yapıyorlardı.

- Buyrun efendim. Hep biz mi misafir olacağız? Bakın bunları İstanbul'dan yeni getirdiler. Bunlar deniz balığı.

- Hmm... Nefis bir tadı var gerçekten!

- Siz pek balık yemiyorsunuz galiba?

- Yok, biz genelde kırmızı et düşünüyüzdür Rüstemus. Yaşantımızdan dolayı. Ama artık yemeye başlamalıyız bence.

- Bence de. Hem sağlığınıza da çok faydalı. Bakın bir de zeytinyağı ile harika kızarıyor. Hem de hiç göbük yapmaz.

Kayı obası ve komşu Rum köyü arasındaki dostluk sadece büyükler arasında değildi elbette.

Küçük Kayılar da yeni Rum arkadaşlarıyla sık sık Seyirtepe’de karşılaşıyorlardı. Her karşılaşmalarında oturup uzun sohbetler yapıyorlardı.

— Biz sizi tanıdığımızı çok seviniyoruz Kağan. Türkleri hiç böyle bilmezdik. En azından, bize anlatılanlar farklıydı.

– Ee işte, demek ki tanımak ve görmek lazımmış. Ben böyle söylüyorum ama bize de farklı anlatılanlar oldu tabii ki. Konuşmadan, tanışmadan önyargılı olmak çok kötü bir şey. Ne dersin Doğukan?

– Evet kesinlikle. Hem farklı kültürden dostlar edinmek bize çok şey katıyor. Bütün insanların ortak duyguları olduğunu görüyoruz.

Küçük Kayılar için de artık Sögüt hayatı iyice normal seyrinde gidiyordu.

Düzenlerinde bir aksama olmamasına özen gösteriyorlardı. Hiçbiri günlük işlerinde ailelerine yardım etmeyi ihmal etmiyordu. Çocukluklarını da yaşıyorlardı tabii. Ama aileden ve hocalarından aldıkları eğitim hep ön plandaydı.

Hepsinin çok iyi bir aile düzeni ve aralarında sevgi bağları vardı. Ana babaları bir taraftan onların büyümelerini bekliyordu, bir taraftan da kendilerini erişkin hissetmelerine yardımcı oluyorlardı.

Geçmişte yaramazlıkları olmuştu ama bunu hep halklarının iyiliği için yapmışlardı. Onun için onlara kızamıyorlardı bir türlü.

